

overvågning. Men alternativet vil jeg under ingen omstændigheder være med til.

Det er vores opfattelse i Frihed 2000, at overvågning er en nødvendighed, og situationen er jo den meget enkle, at den dag – Gud forbyde den nogen sinde opstår – hvor et dansk stormagasin bliver sprængt i luften af terrorister, ville der lyde et ramaskrig i Folketinget, og justitsministeren og forsvarsministeren ville blive spurgt, hvorfor i alverden efterretningstjenesterne ikke havde været i stand til at opsnappe oplysninger om det og forhindre, at ulykken, katastrofen, terrorhandlingen skete. På det tidspunkt vil man være taknemmelig for, at man har kunnet overvåge kriminelle miljøer og finde ud af, hvad de havde af planer.

Derfor er budskabet til borgerne i dag, at hvis de vil være sikre på, at der ikke er nogen, der følger med i, hvad de går og foretager sig i deres privatsfære, skal de lade være med at sende åbne postkort. Hvis man sender et åbent postkort, kan det jo godt være, modtageren møder en postmand ved sin havelåge, og han fortæller med et smørret grin, at han har læst postkortet. Hvis de oplysninger, der står i kortet, er nogle, man vil beskytte, må man putte kortet i en kuvert.

Jeg er fuldstændig enig med fru Elisabeth Arnold i, at den moderne kuvert hedder kryptering. Derfor har både Enhedslisten og SF jo fuldstændig ret i, at der burde arbejdes aktivt for udbredelse af stærk kryptering, og jeg hører ikke til dem, der mener, at regeringen har løst opgaven ordentligt. Der er nemlig sket skade på det punkt, og den skete den 3. december 1998 i Wien, hvor en eller anden kontorelev fra Erhvervsministeriet lod sig imponere af den store Sachertorte og gik med til, at Danmark tilsluttede sig Wassenaar-aftalen.

Efterfølgende er den aftale omdannet til et EU-direktiv, som betyder, at man i dag klassificerer stærk kryptering på niveau 9, dvs. det samme som nukleart udstyr og den slags. Derfor er der sket skader, for så vidt angår retten til stærk kryptering, så på det punkt er vi fuldstændig enige.

Men når man vil forhindre politiet i uden dommerkendelse at kunne bruge de tekniske muligheder, er vores opfattelse, at det punkt ikke er anvendeligt i praksis. Når politiet går ud og køber noget radioudstyr, har udstyret jo altid knapperne påmonteret, så at skulle have en

dommerkendelse for, om man må dreje på knappen, forekommer absurd. Det punkt synes vi ikke er særlig heldigt formuleret, og slet ikke når vi har hørt udlægningen fra specielt SF's ordfører af, hvad man lægger i det punkt. Til gengæld synes vi, det er en god idé, at man arbejder for internationale aftaler, der kan sikre brevhemmeligheden – hurra for det og for privatlivets fred!

Så er der endelig spørgsmålet, om man skal lave en redegørelse. Man kunne selvfølgelig vælge at lægge tingene frem i en sådan redegørelse, og så kunne regeringen skrive 14 sider li-rumlarum, og så havde den jo opfyldt den forpligtelse. Men så ville forespørgerne med rette kunne anklage regeringen for ikke at have levet op til intentionerne i det, Folketinget havde vedtaget.

Vi var egentlig forholdsvis positivt indstillet over for forslaget til vedtagelse. Men når vi har fulgt debatten i dag og har hørt, hvad man lægger i begreberne, og at der også skal gives en redegørelse for, hvad der sker i udlandet osv., må vi sige, at det er vores opfattelse, at så kommer den vedtagelse ikke til at tjene formålet, som kunne have været at sikre fri ret til kryptering og privatlivets fred.

Med disse ord så kan vi desværre ikke støtte forslaget til vedtagelse, og vi mener i øvrigt, at der i langt højere grad bør udvises forståelse for, at det, vi snakker om her, er efterretningsvirksomhed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil takke hr. Kim Behnke for den faktisk meget positive modtagelse af det forslag, som SF og Enhedslisten har stillet.

Jeg må indrømme, at jeg forstår så ikke helt, hvad det er, der egentlig bekymrer hr. Kim Behnke i forbindelse med tolkningen af det, vi har foreslået. Vi har f.eks. netop omhyggeligt formuleret forslaget således, at der ikke bedes om en redegørelse for, hvad Forsvarets Efterretningstjeneste foretager af aktiviteter rettet imod udlandet, altså hvad Forsvarets Efterretningstjeneste f.eks. undersøger om forholdene i Rusland eller andre steder. Så jeg vil da kun opfordre hr. Kim Behnke til at overveje det en gang til, når han nu anerkender, at der er et behov for en sådan redegørelse, som vi foreslår, hvilket jeg godt vil sige tak for.